

ปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัย

Barriers to Research : A Survey on the Private Problem

ประวิชญา นัทธการกุล^{1,*}
Prawichaya Nutthakornkul^{1,*}

ABSTRACT

The purpose of this research is to study factors affecting private problem that barriers to research evinced by teachers of Faculty of Social Technology. This sample comprised 47 teachers of Faculty of Social Technology at Rajamangala University of Technology, Isan, in the year 2013. Data was collected by simple random sampling. The instruments included private problem barriers to research questionnaires and factorial cause of private problem barriers to research questionnaires. Data was analyzed by descriptive statistical analysis. Furthermore, the causal model applied by the researcher was analyzed through multiple logistic regression analysis on computer program.

The results revealed that the adjusted causal model having a statistically significant effect on private problem barriers to research. The variables was consistent with personal information, research status and research experience. Additionally, ages, being head of research experience, needs for organizational research, having research teaching, and attending research training are indicators of personal information, research status and research experience. The private problem barriers to research that should be considered for awareness and urgency development in this group can affect those.

Keywords: Research Status, Research Experiences, Private Problem Barriers to Research

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล สถานภาพการทำวิจัย และประสบการณ์การอบรมด้านวิจัยที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัย โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นครูอาจารย์คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ปีการศึกษา 2556 ซึ่งได้มาโดยใช้การสุ่มอย่างง่าย จำนวน 47 คน ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัย และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าสถิติพื้นฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และวิเคราะห์หาอิทธิพลของตัวแปรด้วยการถดถอยแบบโลจิสติก

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตกาฬสินธุ์ กาฬสินธุ์ 46000
Assistant Prof., Faculty of Social Technology, Rajamangala University of Technology, Isan, Kalasin 46000, Thailand.
* Corresponding author, e-mail: prnuttha@gmail.com

ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่พัฒนาขึ้น ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล สถานภาพการทำวิจัย และประสบการณ์การอบรมด้านวิจัย ส่งผลกระทบต่อปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยอายุ ประสบการณ์การเป็นหัวหน้าโครงการวิจัยขององค์กรตนเองและหน่วยงานอื่น ความต้องการทำงานวิจัยกับองค์กร การมีการสอนวิจัยในงาน และประสบการณ์การอบรมด้านวิจัยเป็นตัวชี้วัดตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล สถานภาพการทำวิจัย และประสบการณ์การอบรมด้านวิจัย ที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยที่หน่วยงานควรตระหนัก และเร่งแก้ไข

คำสำคัญ : สถานภาพการทำวิจัย ประสบการณ์การอบรมด้านวิจัย ปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัย

บทนำ

การวิจัยถือเป็นกระบวนการพื้นฐานสำคัญอย่างหนึ่ง ในการพัฒนาและสร้างองค์ความรู้ใหม่ของศาสตร์ในสาขาต่างๆ ซึ่งในปัจจุบันระบบวิจัยของประเทศไทยยังไม่เข้มแข็ง พอ จึงทำให้การวิจัยไม่พัฒนาเท่าที่ควร (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2548) เนื่องจากมีปัญหาและอุปสรรคของการวิจัยในภาพรวมหลายประการ โดยเฉพาะในบุคลากรที่ทำหน้าที่ครู อาจารย์ที่นับเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่จำเป็นต้องทำวิจัย เพื่อให้เกิดการพัฒนาหรือแก้ปัญหาการเรียนรู้อันจะแสดงให้เห็นความเชื่อมั่นในการทำงาน การเรียนการสอน ในอาชีพของตนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งพระราชบัญญัติ การศึกษา 2542 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) ยังเน้น ภารกิจการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันจะ 3 ประการ คือ 1) การจัดกระบวนการเรียนการสอน และใช้ การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ ผู้เรียนได้ฝึกคิดวางแผนดำเนินงานและหาเหตุผล โดยผสมผสานองค์ความรู้แบบบูรณาการเพื่อให้เกิดประสบการณ์ การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง 2) เพื่อพัฒนานวัตกรรม การศึกษาที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำมาจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน ได้ฝึกกระบวนการคิด การจัดการ และการปรับประยุกต์ใช้ ในการแก้ไขปัญหาที่สภาพการณ์จริง 3) นำผลการวิจัย มาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน โดยนำผล การวิจัยมาประกอบการตัดสินใจ การจัดทำนโยบายและ วางแผนบริหารจัดการองค์กรให้เป็นแหล่งสร้างเสริม ประสบการณ์เรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ

คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชชมงคลอีสาน เป็นคณะที่มุ่งผลิตผู้เรียนให้เป็นบัณฑิต นักปฏิบัติมืออาชีพด้านบริหารธุรกิจ ศิลปศาสตร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีคุณธรรมนำความรู้สู่การพัฒนา สังคมอย่างยั่งยืนโดยอาศัยการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันจะแสดงให้เห็นความเชื่อมั่นในการทำงาน การเรียนการสอน ในรอบปีงบประมาณ 2554 ครูอาจารย์ของคณะเทคโนโลยี สังคมมีงานวิจัยเพียง 19 เรื่อง โดยเป็นงานวิจัยเงินงบประมาณแผ่นดิน 1 เรื่อง เป็นงานวิจัยเงินงบประมาณ รายได้ 15 เรื่อง และเป็นงานวิจัยเงินงบประมาณภายนอก 3 เรื่อง (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชชมงคลอีสาน, 2554) ซึ่งนับเป็นจำนวนที่น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัย ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชชมงคลอีสานในปีเดียวกัน ที่พบว่ามียังงานวิจัยถึง 259 เรื่อง โดยเป็นงานวิจัย เงินอุดหนุน 54 เรื่อง และงานวิจัยเงินงบประมาณแผ่นดิน 205 เรื่อง ซึ่งแนวคิดปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism model) ของ Magnusson (2001 : 153-162) เชื่อว่า พฤติกรรมของบุคคลมีสาเหตุมาจากทั้งทางด้านจิตใจและ ด้านสถานการณ์รอบตัวบุคคลผสมผสานกัน ดังนั้นงาน งานวิจัยที่จำกัดของครูอาจารย์อาจจะด้วยเหตุผล หลายประการ ทั้งปัญหาส่วนตัวที่ขัดขวางการทำวิจัย โดยเฉพาะความรู้สึกว่าไม่รู้จะทำวิจัยเรื่องอะไรดี รู้สึกว่า วิจัยเป็นงานที่น่าเบื่อ อ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ และรู้สึก ไม่เห็นคุณค่าหรือประโยชน์จากการทำวิจัย ทำให้การทำ วิจัยของครูอาจารย์ยังอยู่ในข้อจำกัด ซึ่งสภาพความสำคัญ ของการวิจัยและสภาพความเป็นจริงที่ปรากฏดังกล่าวทำให้

ผู้วิจัยเชื่อว่า การศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยจะทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐาน และแนวทางในการส่งเสริมให้มีการทำวิจัยของครูอาจารย์คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีให้มากขึ้น เพื่อพัฒนาคุณภาพของครูอาจารย์ในองค์กรไปสู่ความเป็น "ครูมืออาชีพ" ต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล สถานภาพการทำวิจัย และประสบการณ์การอบรมด้านวิจัยที่ส่งผลต่อปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยของครูอาจารย์ คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สมมติฐานการวิจัย

1. ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และสาขาวิชา มีอิทธิพลต่อปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยของครูอาจารย์คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2. ตัวแปรสถานภาพการทำวิจัย ซึ่งประกอบด้วย ประสบการณ์ทำวิจัยในหลักสูตร ประสบการณ์เป็นหัวหน้างานวิจัยในองค์กรของตน ประสบการณ์เป็นหัวหน้างานวิจัยในหน่วยงานอื่นๆ ประสบการณ์ตีพิมพ์ผลงานวิชาการในหลักสูตร ประสบการณ์ตีพิมพ์ผลงานวิชาการในการทำงาน และความต้องการทำงานวิจัยร่วมกับองค์กรของตน มีอิทธิพลต่อปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยของครูอาจารย์คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3. ตัวแปรประสบการณ์การอบรมด้านวิจัย ซึ่งประกอบด้วย การสอนด้านวิจัยในงานของตน การเคยอบรมการวิจัยหลังสำเร็จการศึกษา ความพอใจในวิทยานิพนธ์ของตน และผลของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผลต่อความสนใจทำวิจัยในปัจจุบัน มีอิทธิพลต่อปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยของครูอาจารย์คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประกอบด้วยครูอาจารย์ที่สังกัดคณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในปีการศึกษา 2556 จำนวน 65 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยครูอาจารย์ที่สังกัดคณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในปีการศึกษา 2556 ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จำนวน 47 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

2.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal information) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และสาขาวิชา

2.1.2 สถานภาพการทำวิจัย (Research status) ประกอบด้วย ประสบการณ์ทำวิจัยในหลักสูตร ประสบการณ์เป็นหัวหน้าวิจัยในองค์กรของตน ประสบการณ์เป็นหัวหน้าวิจัยในหน่วยงานอื่นๆ ประสบการณ์ตีพิมพ์ผลงานวิชาการในหลักสูตร ประสบการณ์ตีพิมพ์ผลงานวิชาการในการทำงาน และความต้องการทำงานวิจัยร่วมกับองค์กรของตน

2.1.3 ประสบการณ์การอบรมด้านวิจัย (Research experience) ประกอบด้วย การสอนด้านวิจัยในงานขององค์กร การเคยอบรมการวิจัยหลังสำเร็จการศึกษา ความพอใจในวิทยานิพนธ์ของตน และผลของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผลต่อความสนใจทำวิจัยในปัจจุบัน

2.2 ตัวแปรตาม คือ ปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัย ซึ่งประกอบด้วย ความรู้สึกที่ไม่รู้จะทำวิจัยเรื่องอะไรดี รู้สึกว่าวิจัยเป็นงานที่น่าเบื่อ อ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจและรู้สึกไม่เห็นคุณค่าหรือประโยชน์จากการทำวิจัย

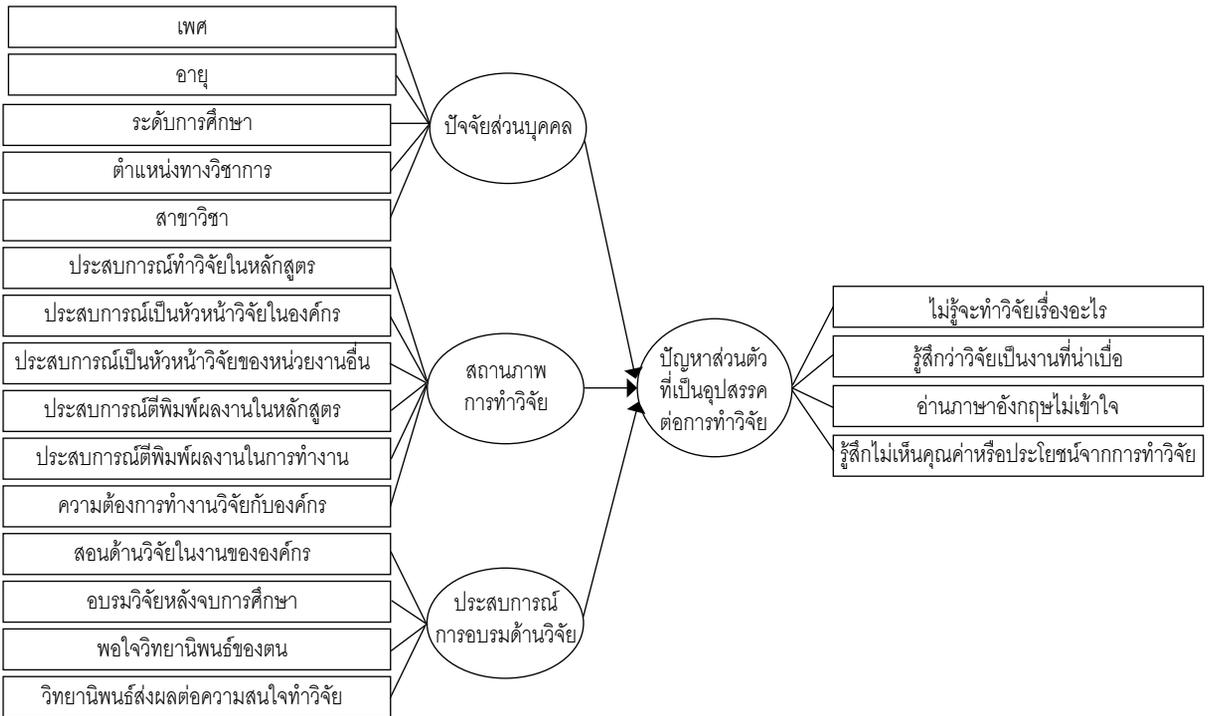
วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ได้นำแนวคิดของ Magnusson (2001 : 153-162) ที่เชื่อว่า พฤติกรรมของบุคคลมีสาเหตุมาจากทั้งทางด้านจิตใจ และด้านสถานการณ์รอบตัวบุคคล

ผสมผสานกันมาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิด โดยเชื่อว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยของครูอาจารย์คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล สถานภาพ การทำวิจัย และประสบการณ์การอบรมด้านวิจัย ดังภาพที่ 1

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และสาขาวิชา

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามสถานภาพการทำวิจัย ประกอบด้วยสถานภาพ 6 ด้าน ที่สะท้อนถึงสถานภาพ การทำวิจัย ได้แก่ ประสบการณ์การทำวิจัยในหลักสูตร

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยของครูอาจารย์คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล สถานภาพ และประสบการณ์การทำวิจัย และปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยของจิตแพทย์รุ่นเยาว์ (ธรรมนาถ เจริญบุญ และ มุทิทา พนาสถิต. 2554) และดัดแปลงภาษาเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

การศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์การเป็นหัวหน้าโครงการวิจัยในองค์กรของตนเอง ประสบการณ์การเป็นหัวหน้าโครงการวิจัยร่วมกับหน่วยงานอื่น ประสบการณ์การตีพิมพ์ผลงานในหลักสูตรการศึกษา ประสบการณ์การตีพิมพ์ผลงานในชีวิตการทำงาน และความต้องการทำงานวิจัยกับองค์กรของตนเอง ใช้การประเมินแบบ 2 ระดับ (0 หรือ 1) โดยตัวบ่งชี้นามบัญญัติ หากตอบว่า “เคย” จะแทนค่าด้วย “1” และหากตอบว่า “ไม่เคย” จะแทนค่าด้วย “0”

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามประสบการณ์การอบรมด้านวิจัย ประกอบด้วยสถานการณ์ 4 ด้าน ที่สะท้อนถึงประสบการณ์การทำวิจัย ได้แก่ ประสบการณ์การสอนด้านการทำวิจัยในองค์กร ประสบการณ์การอบรมการวิจัยหลังสำเร็จการศึกษา ความพึงพอใจต่อการทำวิทยานิพนธ์ของตน และผลของวิทยานิพนธ์ต่อความสนใจทำวิจัยในปัจจุบัน ใช้การประมาณแบบ 2 ระดับ (0 หรือ 1) โดยตัวบ่งชี้ นามบัญญัติ หากตอบว่า “เคย” จะแทนค่าด้วย “1” และหากตอบว่า “ไม่เคย” จะแทนค่าด้วย “0”

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัย ประกอบด้วยสถานการณ์ 4 ด้าน ที่สะท้อนถึงปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานวิจัย ได้แก่ ความรู้สึกที่ไม่รู้จะทำวิจัยเรื่องอะไร รู้สึกว่าวิจัยเป็นงานที่น่าเบื่อ อ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ และรู้สึกไม่เห็นคุณค่าหรือประโยชน์จากการทำวิจัย ใช้การประมาณคำตอบแบบ 2 ระดับ (0 หรือ 1) ซึ่งหากเลือกสถานการณ์ใดผู้วิจัยจะถือว่าสถานการณ์ที่เลือกนั้นเป็นตัวบ่งชี้ว่า “เป็น” อุปสรรคต่อการทำวิจัย และจะแทนค่าด้วย “1” แต่หากสถานการณ์ใดไม่ถูกเลือกถือว่าสถานการณ์นั้น “ไม่เป็น” อุปสรรคต่อการทำวิจัย จะแทนค่าด้วย “0”

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามทุกฉบับผู้วิจัยได้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความครอบคลุมตามองค์ประกอบที่กำหนด และพิจารณาประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับนิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัย และความชัดเจน ความเป็นปรนัยของข้อคำถาม จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาความสอดคล้องภายใน (Indice of Congruency : IOC) และคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องภายใน (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป เพื่อให้มั่นใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้ โดยพบว่า ข้อคำถามทั้งหมดมีค่าดัชนีความสอดคล้องภายในอยู่ระหว่าง .80-1.00 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้กับครู

อาจารย์คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (Try out) จำนวน 50 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20-1.00 มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อถือ (Reliability) โดยวิธีคูเดอริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) KR-20 พบว่ามีค่าเท่ากับ .77-.90 ทำให้แบบสอบถามนี้มีความเหมาะสมในการใช้เป็นเครื่องมือ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างครูอาจารย์คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ในการกรอกข้อมูลของเครื่องมือทุกฉบับเพื่อนำไปบันทึกคะแนน และวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา
2. วิเคราะห์หาอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล สถานภาพการทำวิจัย ประสบการณ์การอบรมด้านวิจัย ที่ส่งผลต่อปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัย และปัจจัยทำนายต่อปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัย โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก (Multiple logistic regression analysis) แบบ Binary Logistic Regression Analysis

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกตัวชี้วัดของตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล สถานภาพการทำวิจัย และประสบการณ์การอบรมด้านวิจัยที่มีอิทธิพลต่อปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยพบว่า ตัวชี้วัดของตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อายุ ส่วนตัวชี้วัดของตัวแปรปัจจัยสถานภาพการทำวิจัยที่มีอิทธิพล

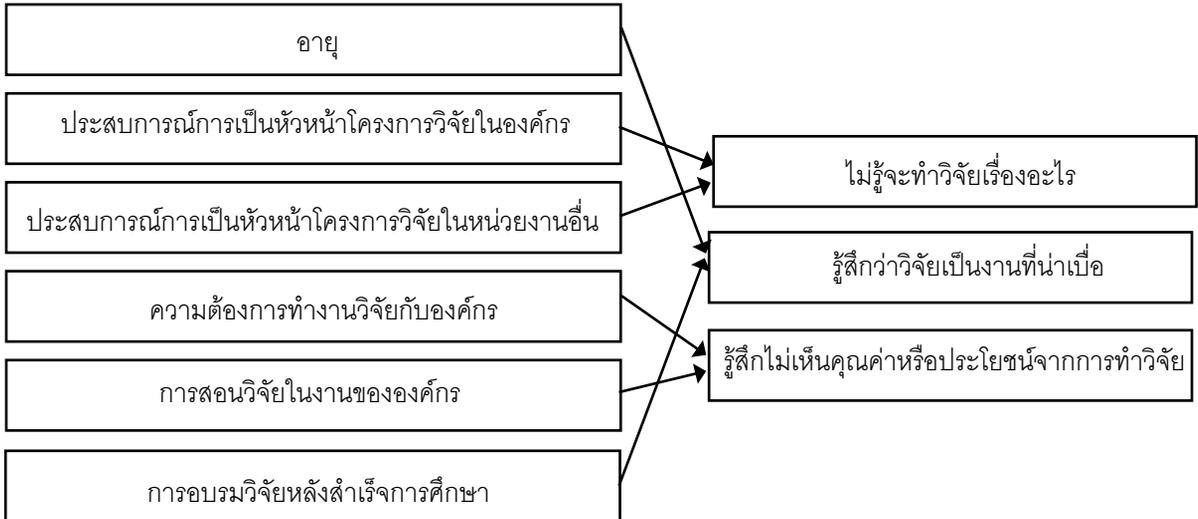
ต่อปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ประสบการณ์การเป็นหัวหน้าโครงการวิจัยในองค์กร ประสบการณ์การเป็นหัวหน้าโครงการวิจัยของหน่วยงานอื่นๆ และความต้องการทำงานวิจัยกับองค์กร และตัวชี้วัดของตัวแปรปัจจัยประสบการณ์

การอบรมด้านวิจัยที่มีอิทธิพลต่อปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การมีการเรียนการสอนด้านการทำวิจัยในงานของตน และการเข้าร่วมอบรมวิจัยหลังสำเร็จการศึกษา ดังตารางที่ 1 และภาพที่ 2

ตารางที่ 1 ค่าขนาดของความสัมพันธ์ อัตราการเปลี่ยนแปลงของความน่าจะเป็น ความน่าจะเป็นทางสถิติ และค่าไค-สแควร์ของตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล สถานภาพการทำวิจัย และประสบการณ์การอบรมด้านวิจัยกับปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล/ สถานภาพการทำวิจัย/ ประสบการณ์การอบรมด้านวิจัย	ปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัย												
	ไม่รู้อะไร			รู้สึกกว่าวิจัย			อ่านภาษาอังกฤษ			รู้สึกไม่เห็นคุณค่า			
	β	OR	p	β	OR	p	β	OR	p	β	OR	p	
ปัจจัยส่วนบุคคล	เพศ	-.46	.36	.59	-.08	.08	.64	.61	.85	.63	-.37	.31	.62
	อายุ	-.32	.24	.64	.84	1.31	.03*	-.21	.19	.08	1.61	4.04	.13
	ระดับการศึกษา	-1.10	.66	.13	-.87	.58	.26	-.97	.62	.23	1.33	2.79	.34
	ตำแหน่งทางวิชาการ	.66	.94	.69	-.14	.13	.41	-1.28	.72	.05	-1.59	.79	.91
	สาขาวิชา	-.07	.07	.45	-.06	.06	.69	-.11	.10	.79	.28	.32	.42
	χ^2	4.17			6.44*			7.47			6.19		
สถานภาพการทำวิจัย	ประสบการณ์ทำวิจัย												
	ในหลักสูตร	-2.17	.88	.05	-.29	.25	.44	.06	.06	.85	19.03	.84	.27
	ประสบการณ์หัวหน้าวิจัย												
	ในองค์กร	-1.48	.77	.04*	-.26	.23	.77	-1.34	.74	.08	36.65	7.26	.11
	ประสบการณ์หัวหน้าวิจัย												
	องค์กรอื่น	-1.65	.80	.01*	-.89	.59	.32	1.22	2.39	.59	.36	.43	.14
	ประสบการณ์ตีพิมพ์												
	ในหลักสูตร	-.12	.11	.52	-1.56	.79	.05	.20	.22	.70	-.79	.54	.89
	ประสบการณ์ตีพิมพ์												
	ในการทำงาน	.86	1.37	.70	.43	.54	.88	-.63	.47	.38	-.45	.36	.41
ประสบการณ์อบรม	ความต้องการทำวิจัย												
	กับองค์กร	.24	.27	.67	19.87	3.27	.45	21.44	1.05	.21	-20.22	1.00	.03*
	χ^2	13.52*			5.94			8.02			10.34*		
	การเรียนการสอนวิจัย												
ในงาน	-.99	.62	.10	-.31	.27	.52	-1.04	.64	.10	19.47	1.86	.03*	
การเข้าร่วมอบรมวิจัย	-20.42	1.00	.17	-1.55	.78	.04*	1.30	2.69	.73	18.46	.04	.58	
ความพอใจในวิทยานิพนธ์	.60	.82	.91	20.95	.26	.35	1.51	3.53	.73	-.16	.15	.58	
ผลของวิทยานิพนธ์													
ต่อความสนใจ	-.82	.56	.24	-1.51	.78	.07	-1.05	.65	.33	18.80	.46	.19	
χ^2	6.11			7.89*			4.96			8.81*			

*p< .05

ภาพที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในองค์กรที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยของครูอาจารย์ คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

2. ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานพบว่า ตัวชี้วัดของตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล สถานภาพการทำวิจัย และประสบการณ์การอบรมด้านวิจัยที่ผ่านการคัดเลือก ทุกตัวมีอิทธิพลต่อปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งตัวชี้วัดตัวแปรสถานภาพการทำวิจัยคือความต้องการทำงานวิจัยกับองค์กร และตัวชี้วัดตัวแปรประสบการณ์การอบรมด้านวิจัยคือการสอนวิจัยในงานสามารถร่วมกันพยากรณ์ปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยด้านความรู้สึกไม่เห็นคุณค่าหรือประโยชน์จากการทำวิจัยได้มากที่สุดถึงร้อยละ 93.6 ด้วยขนาดความสัมพันธ์เชิงผกผัน 19.50 และขนาดความสัมพันธ์เชิงตรง 25.32 ตาม ลำดับ รองลงมาคือตัวชี้วัด

ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลคือ อายุ และตัวชี้วัดตัวแปรประสบการณ์การอบรมด้านวิจัยคือ การอบรมวิจัยหลังสำเร็จการศึกษา สามารถร่วมกันพยากรณ์ปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยด้านความรู้สึกว่าวิจัยเป็นงานที่น่าเบื่อได้ ร้อยละ 80.9 ด้วยขนาดความสัมพันธ์เชิงตรง .78 และขนาดความสัมพันธ์เชิงผกผัน 1.83 ตามลำดับ และตัวชี้วัดตัวแปรสถานภาพการทำวิจัยคือ ประสบการณ์การเป็นหัวหน้าโครงการวิจัยในองค์กร และประสบการณ์การเป็นหัวหน้าโครงการวิจัยในหน่วยงานอื่น สามารถร่วมกันพยากรณ์ปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยด้านไม่รู้จะทำวิจัยเรื่องอะไรได้ ร้อยละ 74.5 ด้วยขนาดความสัมพันธ์เชิงผกผัน 1.08 และ 1.56 ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าขนาดของความสัมพันธ์ อัตราการเปลี่ยนแปลงของความน่าจะเป็น ความน่าจะเป็นทางสถิติ ค่าไค-สแควร์ และร้อยละการพยากรณ์ของตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล สถานภาพการทำวิจัย และประสบการณ์การอบรมด้านวิจัยกับปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัย

ตัวแปรต้น-ตัวแปรตาม		β	OR	p	χ^2	PC
ไม่รู้จะทำเรื่องอะไร						
X ₂	ประสบการณ์เป็นหัวหน้าโครงการ	-1.08	.66	.04*	8.24	74.5
	ประสบการณ์เป็นหัวหน้าองค์กรอื่น	-1.56	.79	.01*		
รู้สึกว่าเป็นงานที่น่าเบื่อ						
X ₁	อายุ	.78	1.20	.03*	7.28	80.9
X ₃	เข้าอบรมหลังเรียนจบ	-1.83	.84	.04*		
รู้สึกว่าไม่มีประโยชน์ไม่คุ้มค่า						
X ₂	ต้องการวิจัยกับองค์กรตน	-19.50	1.00	.03*	9.83	93.6
X ₃	สอนวิจัยในงาน	35.32	1.19	.03*		

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยได้รับอิทธิพลจากความรู้สึกว่าการวิจัยไม่มีประโยชน์หรือไม่มีคุณค่ามากที่สุด รองลงมาคือความรู้สึกว่าการวิจัยเป็นงานที่น่าเบื่อ และไม่รู้จะทำวิจัยเรื่องอะไรตามลำดับ โดยความต้องการทำงานวิจัยกับองค์กรและการมีการเรียนการสอนด้านการทำวิจัยในงานของตนเป็นตัวชี้วัดที่รวมกันพยากรณ์ความรู้สึกว่าการวิจัยไม่มีประโยชน์หรือไม่มีคุณค่าได้มากที่สุดถึงร้อยละ 93.6 ดังนั้นหากมีการเรียนการสอนด้านการทำวิจัยน้อยเพียงใดก็ยิ่งทำให้เกิดความความรู้สึกว่าการวิจัยก่อประโยชน์หรือมีคุณค่าน้อยลงเพียงนั้นด้วย ซึ่งพิชิต ฤทธิ์จรูญ (2550) ชี้ว่าการขาดความภาคภูมิใจ ไม่เห็นคุณค่าหรือประโยชน์ของงานที่ทำยอมเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการทำงานนั้น ดังนั้นการไม่เน้นการเรียนการสอนวิจัยในงานทำให้ครูอาจารย์ขาดประสบการณ์ที่นำไปสู่ปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยด้วย นอกจากนี้ผลการวิจัยยังชี้ว่าความต้องการทำงานวิจัยกับองค์กรสามารถรวมพยากรณ์ความรู้สึกเห็นประโยชน์หรือคุณค่าของการทำวิจัยด้วยขนาดความสัมพันธ์เชิงผกผัน 19.50 กล่าวคือ ยิ่งครูอาจารย์

มีงานวิจัยน้อย และมีความต้องการอยากทำงานวิจัยกับองค์กรมากเพียงใด ก็ยิ่งก่อให้เกิดความรู้สึกว่าการวิจัยก่อประโยชน์หรือมีคุณค่าน้อยลงเพียงนั้น เนื่องจากยิ่งมีการทำวิจัยในปริมาณน้อยก็ยิ่งเพิ่มพูนความรู้สึกว่าหน่วยงานของตนไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการทำวิจัย ความรู้สึกเช่นนี้ก็ยิ่งบั่นทอนการเห็นคุณค่าหรือประโยชน์จากการทำวิจัยยิ่งขึ้น ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลในแง่ความรู้สึกที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการวิจัยเป็นงานที่น่าเบื่อ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยในอันดับรองลงมา โดยการเข้าร่วมอบรมหรือสัมมนาการวิจัยหลังสำเร็จการศึกษาเป็นตัวแปรพยากรณ์ความรู้สึกว่าการวิจัยเป็นงานที่น่าเบื่อได้ร้อยละ 80.9 ด้วยขนาดความสัมพันธ์เชิงผกผัน 1.83 แสดงว่ายิ่งมีการเข้าร่วมอบรมหรือสัมมนาหลังสำเร็จการศึกษาน้อยเพียงใด ยิ่งก่อให้เกิดความรู้สึกว่าการวิจัยเป็นงานที่น่าเบื่อมากขึ้นเพียงนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเข้าร่วมอบรมหรือสัมมนาเป็นเสมือนการกระตุ้นหรือจูงใจให้เห็นความสำคัญของการทำงานวิจัยนั่นเอง หากไม่ได้รับการกระตุ้นนานวันยิ่งทำให้รู้สึกอ่อนล้า ดังนั้นจึงพบว่า อายุ เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่

พยากรณ์ความรู้สึกว่าการวิจัยเป็นงานที่น่าเบื่อด้วยขนาดความสัมพันธ์เชิงตรง .78 นั่นคือ ยิ่งครูอาจารย์มีอายุมากขึ้นก็ยิ่งรู้สึกว่าการวิจัยเป็นงานที่น่าเบื่อมากขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยได้รับอิทธิพลจากอายุ ประสบการณ์เป็นหัวหน้าโครงการวิจัยในองค์กร ประสบการณ์การเป็นหัวหน้าวิจัยของหน่วยงานอื่นๆ ความต้องการทำงานวิจัยกับองค์กร การมีการเรียนการสอนด้านการทำวิจัยในงานของตน และการเข้าร่วมอบรมวิจัยหลังสำเร็จการศึกษา ดังนั้น ฝ่ายบริหารควรตระหนักถึงความเชื่อมโยงในลักษณะลูกโซ่ของปัญหา โดยจัดการฝึกอบรมเพื่อสร้างนักวิจัยมือใหม่ รวมทั้งพัฒนาหลักสูตรให้ครูอาจารย์มีการเรียนการสอนด้านการทำวิจัยในงาน รวมทั้งสนับสนุนให้ครูอาจารย์ทุกคนได้เข้ามามีส่วนร่วมกับนักวิจัยที่มีประสบการณ์ในการเป็นหัวหน้าโครงการวิจัย ทั้งในและนอกองค์กร หมั่นพยายามกระตุ้น สร้างแรงจูงใจให้ครูอาจารย์ทุกคนเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ซึ่งนอกจากจะเป็นการสร้างความรู้สึกระหว่างกันคุณค่าและเห็นประโยชน์ของการทำวิจัยแล้ว ยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง ลดความรู้สึกเบื่อน่าเบื่อหน่ายต่อการทำวิจัย และยังสามารถแก้ไขปัญหาคารมไม่รู้ว่าจะทำวิจัยเรื่องอะไรดีได้อีกด้วย

การทำวิจัยของครูอาจารย์เป็นพฤติกรรมที่ได้รับอิทธิพลร่วมกันระหว่างปัจจัยหลายด้าน ทั้งทางด้านจิตใจและสถานการณ์รอบตัวผสมผสานกัน ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมการทำวิจัย ดังนั้นการลดปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยจึงต้องให้ความสำคัญต่อบุคคล ส่วนบุคคล สถานภาพการทำวิจัย และประสบการณ์การอบรมด้านวิจัย ที่จะช่วยสนองความต้องการและหล่อหลอมกลมกล่อมเกลา โดยการสร้างวัฒนธรรมในสังคมคณะ หรือมหาวิทยาลัย ซึ่งจะมีบทบาทเชิงสาเหตุในการกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมการทำวิจัยของครูอาจารย์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่3)**. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ธรรมนาถ เจริญบุญ และมุทิตา พนาสถิตย์. (2554). "การทำวิจัยของจิตแพทย์รุ่นเยาว์ : การศึกษาถึงสถานภาพ ประสบการณ์ และอุปสรรคต่อการทำวิจัย." **วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย**. 56(2) : 189-200.
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2550). **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ : เข้าส์ออฟเคอร์มีส์.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน. (2554). **รายงานประจำปี 2554**. นครราชสีมา : ศูนย์ปฏิบัติการสื่อสารสัมพันธ์ คณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2548). **กรอบยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ 4 ปี (2548-2551)**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- Magnusson, D. (2001). "The holistic-interactionistic paradigm : Some directions for Empirical development research." **European Psychologist**. 6(3) : 153-162.